

OVERWEGING *IN JULLIE GEBEURT HET*

Wij deugen niet. We weten het. Iedere bijeenkomst en viering zingen we weer hetzelfde liedje: Kyrie, eleison! Wees empathisch, begrijp ons, vertroost ons! Zeg het zoals u zelf wil. Ja, we weten het. Het 'deugt' niet, wat oorspronkelijk wil zeggen: het baat niet, het brengt niet wat je van ons verwachten mag. Wij deugen niet. Onze duigen sluiten niet op elkaar aan. U weet wel, zo'n ton, of een wijnvat; al die gebogen duigen die de inhoud vast houden. Maar ze sluiten niet meer aan, ze lekken en de inhoud loopt weg in het zand.

Niemand kan twee heren dienen. Wij komen er niet onderuit, lijkt het. We zullen de ene ontlopen en de ander liefhebben, of ons aan de ene overgeven en ander laten voor wat ie is. Is die belijdenis om moedeloos van te worden?

Hoe kan het, dat in de evangelietekst tot zes keer wordt beklemtoond, hoe onnodig het eigenlijk is om angstig bezorgd te zijn: over je ziel, over je lijf, weest niet bezorgd. Wat je moet eten, wat je moet drinken. Kleding, hoe belangrijk is dat? Angstig bezorgd zijn, word je er beter van? Helpt het tegen moedeloosheid: bezorgd zijn voor morgen? Morgen bestaat nog helemaal niet. Je zult zien, morgen: het is weer een vandaag.....met haar eigen strubbelingen....net als vandaag. *Kijk nou* naar de vogels, *kijk* naar al die mooie lelies, kijk naar het groene gras, niet alleen naar dat van de buurman...

Wat is dat? Waarom haalt Mattheus die wijsheid van Jezus zo naar voren? Zit er niet een addertje onder dat zo mooie gras, dat er vandaag nog is en morgen prooi van de vlammen? Je zult maar geen eten hebben, je zult maar vergaan van de dorst. Zonder kleding in een vluchtelingenkamp, koud in kou. Wat heeft Jezus op het oog? Het lijkt, dat er wordt gezegd: als je er werkelijk op vertrouwt, dan hoef je niet bezorgd te zijn. Luister goed: niet angstig *bezorgd* zijn, dan is het goed. *Zorgen voor* is iets anders. Uiteraard, je moet er iets voor doen. Het lijkt een woordenspel. Dat weet Mattheus ook wel.

Verstaan wij hem wel goed? Het kan bijna niet anders of we worden argwanend. Toch? Vrome praat? Is er sprake van een dubbele bodem? Zo onbekommerd kan het toch niet zijn: dat wij als vrolijke fransen ons in een eindeloos vrijblijvend carnaval te buiten kunnen gaan....?

De vraag is: *Aan wie* staat Mattheus deze wijsheid te verkondigen? Voor *wie* heeft hij opgeschreven, al in de eerste regel van het eerste hoofdstuk van zijn Christusverhaal: *Wording van Jezus Christus, vervulling van het grote verhaal van David, vervulling van het grote verhaal van Abraham, vervulling van al die grootse getuigenissen van die Jesaja en al die Jesaja's daar achter aan...? (Mt.1,1)* Is het bombastisch, of is het zo groots?

Aan wie? Het was echt niet aan allemans oren besteed. Want alleman heeft geen oren. Je kunt tegen alleman zeggen, dat de aarde naar de knoppen gaat, dat we overconsumeren, dat onze planeet de overbevolking niet aan kan, dat consuminderen noodzaak is en solidariteit en vrede een eis is, en dat het allemaal met WEES ER te maken heeft: iedereen mag er wezen, iedereen, dat is het koninkrijk van God. Maar alleman heeft geen oren. Alleman is doof.

Neen, Mattheus richtte zich tot een groepje arm-zalige Joodse Jezusvolgers: die waren hun tempel kwijt, hun vertrouwen kwijt, hun houvast kwijt, hun liederen kwijt, en het scheelde bijna niks of ze waren elkaar ook kwijt!

En dan komt Mattheus en roept Jezus in hun wakker: *Wording van Jezus, de Gezalfde, de vervulling van het grote verhaal van WEES ER: ...in jullie!* Niet meer en niet minder: in jullie staat hij op, in jullie *gebeurt* hij! Schudt de last van hopeloosheid en neerslachtigheid van je af. Sla je ogen op en kijk, kijk naar de vogels: zij hebben hun lucht en hun vlucht, hun hemel en aarde; kijk naar de bloemen, doodgegaan in de donkerte van de aarde, zich voedend in die duisternis en aan het licht gekomen: moet je kijken: Salomo kon aan hun mooiigheid niet tippen. Zijn jullie niet *meer*? Waarom *kijken*? Om te zien! En wat zie je: jullie hebben *elkaar*, mooier kun je het toch niet hebben?

Die paar verzen van vandaag, vervolg van het evangelie, zo simpel! In jullie **gebeurt** het, in jullie doen: daar wordt Jezus Gezalfde, daar leeft hij. Daar wordt zijn gemeenschap: gemeenschap: *zorgen voor* elkaar is je vreugde!

Hoe eenvoudig kan het zijn? Niet angstig bezorgd zijn. Zorgen voor elkaar, zodat niemand bezorgd hoeft te zijn. Snap je het? is de vraag van Jezus, jullie zijn elkaars zussen en broers. Wat nou bang zijn? Dan komt het toch altijd goed?

En Mattheus pakt papier en potlood en schrijft, net zo lang tot wij het ook kunnen lezen. Paulus doet het ook, op zijn manier, via de Korinthiers, ook zo'n stelletje gelovers tegen het kwaad van de dag in. Zij sturen ons die brief door: Dat wij helpers van de Gezalfde zijn en uitdelers: - *diakonie* heet dat, of *liefde*, vanzelfsprekend, noem het zoals je wil - ; hij is onze broeder en wij dus elkaars zusters en broeders. Delen, naargelang ieder nodig heeft (Handelingen 2,45). Wie hoeft nog bezorgd te zijn? En alleman van buiten? Welkom zijn ze, want zo'n gemeenschap is ook vanzelfsprekend een onderkomen voor de buurt, zonder onderscheid. Van de uitdelers, van zusters en broeders, wordt alleen gevraagd, dat ze betrouwbaar zijn....

Ja, die betrouwbaarheid... Schuldgevoel is als pijn die ons waarschuwt, als er iets niet deugt. Met die betrouwbaarheid bijvoorbeeld, met de mate van onze gelovigheid, onze kleingelovigheid. Kyrie eleison.

Daarom (zegt Jezus): Ons te realiseren wat die vogels ons te zeggen hebben in hun vlucht en die bloemen in de lente, maakt wellicht de boodschap iedere keer weer beter verstaanbaar. We mogen los gaan, maar wel samen, elkaar niet los laten. Zo menselijk is Die-wij-roepen, onze God.